

عنوان مقاله:

بررسی نشانه-معناشناختی ظرفیت های نمایشی تعزیه و تراژدی با رویکردنشانه شناسی آنالوگ و دیجیتال

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 6، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مجید رحیمی جعفری - دانشجوی دکتری تئاتر، دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، ایران

تاجبخش فنائیان - دانشیار هنرهای نمایشی، دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تراژدی و تعزیه، دو سنت نمایشی کلاسیک محسوب می شوند که به دلیل ریشه داشتن در آیین و نیز وابستگی به مذهب، فرهنگ، اسطوره و لحن، قابل بررسی تطبیقی هستند. هدف از این پژوهش، بررسی ارزشها و ظرفیتهای نمایشی این دو گونه نمایشی در تطابق با یکدیگر است. در راستای این هدف، مؤلفهای مختلفی همچون روایت یا تقلید، شبیه و شخصیت، شیوه اجرایی، جلوههای کلامی، تزکیه و تأثیر بر مخاطب مقایسه می شوند. در این مقاله درصدد پاسخ به این پرسش هستیم که چگونه میتوان ظرفیت نمایشی تراژدی را بر تعزیه یا بالعکس (یکی را بر دیگری) رجحان داد؟ به نظر می رسد با استفاده از رویکرد نشانهشناسی و نیز زیر مجموعه های آن، نشانهشناسی دیجیتال و آنالوگ لویی ژان کلوته بتوان میزان تشابهات و اختلافات نمایشی این دو گونه را بهتر بررسی کرد. هدف دیگر از این پژوهش، نقدی بر پژوهشهای تطبیقی موجود تعزیه با نمایشهای تراژدی و حماسی است که به نظر می رسد از مهمترین رکن تعزیه، یعنی شیوه اجرایی آن چشم پوشی کردهاند و ارزشهای آن را نسبت به گونه های دیگر سنجیده اند.

کلمات کلیدی:

تعزیه، تراژدی، نشانه های نمایشی، نشانهشناسی آنالوگ و دیجیتال، نشانه-معناشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/489785>

